

Ал-Азкор / Ал-Азкор / 126-ҳадис

* وروينا في "صحيح مسلم" عن أبي هريرة أيضاً، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول في سجوده: "اللهم اغفر لي ذنبي كله دقه وجله، وأوله وآخره، وعلانيته وسره".

دقه وجله: بكسر أو همما، ومعناه: قليله وكثيره.

126/9. Яна Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам саждаларида:

اللَّهُمَّ اعْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً وَجَلَّةً وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

«Аллоҳуммадирлий замбий куллаху, диққоху ва жиллаху ва аввалаху ва ахироху ва ъаланийатаху ва сирроҳ»ни айтар эдилар.

(Маъноси: Эй Аллоҳим, гуноҳларимнинг ҳаммасини, озини ва кўпини, аввалгиси ва охиргисини, очиқчасини ва маҳфийини кечир.)

Имом Муслим ривоятлари.

Агар имкони бўлса, юқоридаги зикр қилган дуоларимизнинг ҳаммасини жамлаб, битта саждада ўқиш мустаҳабдир. Аммо имкони бўлмаса, уч марта «Субҳана роббийал аъла», деса кифоя қиласи.

Фасл: Тиловат саждасини қилганда, намоз саждасининг дуолари ўқилаверади. Уларга қўшимча қуидаги дуони ўқиш мустаҳабдир:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُحْرًا وَأَعْظَمْ لِي إِلَيْهَا أَجْرًا وَضَعْ عَنِّي إِلَيْهَا وَرْزَقْ وَتَقْبَلْهَا مِنِّي كَمَا تَقْبَلْتَهَا مِنْ دَاؤْدَ عَنْيِهِ السَّلَامُ

«Аллоҳуммажъалҳа лий ъиндака зухрон ва аъзим лий биҳа ажрон ва зоъ ъаний биҳа визрон ва тақоббалҳа минний кама тақоббалтаҳа мин Давуда ъалайҳиссалам».

(Маъноси: Эй Раббим, уни менга ҳузурингда захира қил, у сабабли ажримни кўпайтири, у туфайли гуноҳларни мендан кетказ, Довуд алайҳиссаломдан қабул қилганингдек, мендан ҳам қабул эт.)

* لقول النبي صلی اللہ علیہ وسلم فی الحدیث فی "صحیح مسلم": "أفضل الصلاة طول القنوت".

و معناه: القيام، ولأن ذكر القيام هو القرآن، وذكر السجود هو التسبيح،
والقرآن أفضل، فكان ما طول به أفضل.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳадисда:

"Намознинг афзали қиёмнинг узун бўлганидир", деганлар.

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

